

ikke Lægernes Chef, har altsaa ingen Kommando og intet nøjere Kendskab til dem, og de er paa ingen Maade nødte til at modtage Ordre fra ham eller rette sig efter hans Anvisning. Hvorledes man har tænkt sig at faa en blot nogenlunde anvendelig Konsulent for den Betaling, forstaar jeg ikke, det bliver altsaa Ministeriet, der direkte styrer Lægetjenesten, men jeg mener ikke, at det er ubilligt, naar jeg udtaler, at Ministeriet hertil ganske savner Forudsætninger.

Det er mig i øvrigt ikke ubekendt, at man i Marineministeriet (ifølge Udtalelser faldne direkte til mig) ikke er utilbøjelig til at anse Lægerne i Skibene for ret unødvendige Væsener, gaaende ud fra, at man jo hurtig kan faa de syge i Land til Behandling. Dette turde dog være en ganske forkert Opfattelse. Medens man vel i danske Farvande som Regel ret hurtigt kan faa de syge fra et Skib bragt i Land (at der dog derfor kan være endog i betydelig Grad Brug for en dygtig Læge om Bord, skal jeg senere paavise), saa er det jo ikke altid Tilfælde, at Skibene netop er i danske Farvande og nær ved Land, jævnfør § 2 i Lovforslagets om Rigets Forsvar. Her nævnes blandt andet „at vise Flaget i Udlandet, varetage Fiskerinspektionstjeneste (Island, Grønland)“. Det vil vist ikke være heldigt, om Skibene under disse Forhold var uden Læge, og mindre betryggende, om de kun havde en mindre habil Læge om Bord. Men ogsaa i danske Farvande er Lægen i hvert Fald, naar det drejer sig om større Besætninger (et Koffardiskib skal, saa vidt mig bekendt, have Læge om Bord, naar Besætningen er 50 Mand eller derover), nødvendig. Man tænke blot paa indtræffende Ulykkestilfælde. Hvorledes mener man, at Tilstanden vilde have været om Bord i „Gejser“ efter Ulykken i 1923, dersom der ikke om Bord havde været en habil Læge? Det varede mere end en Time, inden de flere end 50 saarede unge Befalingsmænd kunde afleveres i Vordingborg. De afleveredes efter en mønsterværdig første Behandling. Ulykken medførte, at adskillige af de saarede blev vansirede for hele Livet, nogle fuldkommen Invalider. Men hvor mange flere tror man ikke vilde have været ødelagt, hvis ikke den kyndige Læge utrættelig havde hjulpet dem og befriet dem for Fosforet i deres Brandsaar? Hvilken Panik vilde der ikke have hersket i Skibet, og hvilket Ansvar vilde man ikke have staaet med overfor Befolkningen? Som det nu var, kostede Ulykken Staten mange Penge; men der vilde sikkert være gaaet ganske anderledes store Beløb med, dersom der ikke havde været en dygtig og aktiv Læge om Bord. Nu kan man dertil sige: „ja, men det var jo netop en Reserve læge og ingen fast Læge“. Det er rigtigt, men det var en Reserve læge, ansat og udvalgt af den ansvarlige Chef, som havde Kendskab til ham fra hans Tjeneste paa Marinehospitalet, og som havde drøftet med ham inden Togtets Begyndelse en mulig forekommende Eksplosionsulykke, og hvad der i saa Fald var at iagttage, ligesom de nødvendige Midler for denne Eventualitet var medgivet Skibet. Jeg skulde betvivle, at enten Konsulenten eller Ministeriet vil kunne sidde inde med det Kendskab til den enkelte Læge, som alene giver nogen Betyggelse under saadanne Forhold. Det er jo desværre ikke den eneste Ulykke, som har ramt Marinen. Jeg skal kun nævne Eksplosionen i „Ingolf“ i 1879 (som skyldtes usikre Brandrør) og i „Hekla“.

Ligesom man ikke maa ønske, at et Hus skal brænde, naar det er assureret, men alligevel er beroliget ved Tanken om, at det er det, saaledes skal man heller ikke ønske, at en Læge om Bord faar al for megen Lejlighed til at bevise sin Uundværlighed, men man skal betragte ham som en Assurance, naar noget indtræffer. Jeg tror, som sagt, at det vil falde Ministeriet vanskeligt at faa en Konsulent til 1 800 Kr., og hvis det skulde lykkes, tror jeg ikke, at man bliver glad ved ham.

Man foreslaar dernæst at afskaffe de faste Læger (Overlægerne) og erstatte dem med 4 Marinelæger af 1ste Grad og Marinelæger af 2den Grad „efter Behov“. Marinelægerne af 1ste Grad skal antages paa Kontrakt, med en tarvelig Gage 4 000 Kr. De er ikke Tjenestemænd, ikke pensionsberettigede og kan opsiges efter Kontraktens Udløb. Tror man virkelig, at man paa de Vilkaar kan faa dygtige Læger. En dygtig yngre Læge lader sig ikke kontraktmæssig binde paa flere Aar for den usle Løn. Han spiller sin Tid uden Udsigt til Avancement og uden den Betyggelse, som en Pension giver for den ældre Alder. Han kan uden Vanskelighed tjene langt mere ved Virksomhed i Land, og skulde han endelig foretrække at tilbringe sit Liv paa Søen, saa bydes der ham ganske anderledes gode Vilkaar i Handelsmarinen. I det forenede Dampskibsselskabs Amerikafart faar en Læge mere end 6 000 Kr. foruden Kostpenge, naar Skibene ligger i Havn, og han behøver ikke at anskaffe Uniform